

“Forgiveness is Blessed”

மன்னிக்கப்பட்டவன் பாக்கியவான்

சங்கீதம் 32

பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுதல், மூடப்படுதல், அகற்றப்படுதல் - மீறுதல்கள் - அக்கிரமம் எண்ணப்படவில்லை - கபடமில்லாத ஆவி-மன்னிப்பிற்காக ஜெபிக்கிறவன் - கிருபையின் உடன்படிக்கையின் கீழ் - புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் - சில பாவங்கள்

மன்னிக்கப்படக் கூடியவைகள் அல்ல, நிவாரணம் கொடுக்கப்பட வேண்டியவைகள் - “அவனுக்காக அவர்கள் ஜெபம் பண்ணக்கடவர்கள்” - மரணத்துக்கேதுவான பாவம் அல்லது மரண பரியந்தமான பாவம்.

“எவனுடைய மீறுதல் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவனுடைய பாவம் மூடப்பட்டதோ அவன் பாக்கியவான்.” சங்கீதம் 32:1

பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்ட பிறகு, நம்மை தேவன் தொடர்ந்து பாவிளாக கருதமாட்டார் என்றும் மற்றவைகள் மூடப்பட்டதாக கருதப்படும் என்ற எண்ணத்தை வேத வசனங்கள் நமது கவனத்துக்கு கொண்டு வருகின்றன. பாவங்கள் முற்றிலுமாக அகற்றப்படுவது இப்பொழுது அல்ல, எதிர்காலத்தில் தான் என்பதையும் அவைகள் காண்பிக்கின்றன. தேவனுடைய பிரமாணத்தை முழுவதும் அறியாமலும் வழி வழியாக வந்த பலவீனத்தினாலும் மீறின கிறிஸ்தவர்கள் தேவனிடம் இரட்சகர் மூலமாக செல்வானேயானால் அவனது பாவங்கள் மூடப்படும் என்கிற நிச்சயத்தைப் பெறுகிறான். மேலும் தேவன் அவைகளை அவனுக்கு விரோதமாக நினையாமலும் அவனை ஒரு பாவிளாக கருதாமலும் இருப்பார். ஏனெனில் இயேசு கிறிஸ்து அப்படிப்பட்ட பாவத்திற்கு நீதியாக முழுமையாக பிராயசித்தம் பண்ணியிருக்கிறார்.

இன்னொரு வகையான பாவம் அதாவது கொஞ்சம் பரம்பரையான பலவீனம், கொஞ்சம் மன சம்மதம் இரண்டும் சேர்ந்து செய்யக் கூடிய பாவம் இருக்கிறது.

இதை நாம் கலப்பான பாவம் என்று கூறலாம். இந்த பாவத்தை கர்த்தர் மன்னித்து, தமது ஆதரவின் மூலம் தமது பிள்ளைக்கு சந்தோஷத்தை திரும்ப தருகிறார். அறியாமை மூலமாக பிரியமில்லாமல், தற்செயலாக செய்த அளவுக்கு

ஏற்ப பாவங்களை முழுவதுமாக மூடுகிறார். ஆனால் தெரிந்தே மனசம்மதத்துடன் செய்த பாவத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப தேவன் தண்டிக்கிறார்.

இன்னும் அறிவிற்கும் ஒளிக்கும் எதிராக வேண்டுமென்றே தெரிந்து செய்கிற இன்னொருவிதமான பாவத்தைக் குறித்து வேதம் விளக்குகிறது. சத்தியம் மற்றும் அறிவின் ஒளி என்பது தேவனுடைய சத்திய ஆவியின் ஒளியாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாவம் இந்த யுகத்திலோ அல்லது வரப்போகிற யுகத்திலோ மன்னிக்கப்படாது என்று இயேசு கூறியிருக்கிறார். (மத்தேயு 12:32) ஆனால் அந்த தனிப்பட்ட நபர் சதாகாலமும் தண்டிக்கப்படுவார் என்று அதன் பொருளல்ல. அதாவது இப்படிப்பட்ட பாவம் மன்னிக்கப்பட முடியாது, பிராயச்சித்தம் பண்ணப்பட வேண்டும் என்று தான் அதன் பொருள். எனினும் அது முழு ஒளிக்கும் விரோதமான பாவமாயிருந்தால், பிராயச்சித்தம் என்பது இரண்டாம் மரணம் என்று பொருள் படும். நமது பாரம்பரிய பலவீனத்தினாலும் பரிசுத்தமற்ற சூழ்நிலைகளினாலும் தேவனுடைய பிள்ளைகளினால் கிட்டத்தட்ட எல்லா பாவங்களும் கலப்பான பாவங்களாக, கொஞ்சம் மட்டுமே தெரிந்தே செய்யப்படுபவைகளாக இருக்கின்றன.

எந்த நிகழ்வினும், ஒரு மனிதன் தனது மீறுதல்கள் மன்னிக்கப்பட்டதாகவும், தனது பாவங்கள் மூடப்பட்டதாகவும்

உணுகிறவன், தேவனுடன் மகா சமாதானத்தையும் சந்தோஷத்தையும் ஆசீர்வாதங்களையும் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு பெற்றிருப்பான். எனினும், அதே சமயத்தில், மன்னிக்கப்பட்ட பாவங்களின் அடையாளங்களை தனது சரீரத்தில் சாகும் நாள் வரை பெற்றிருப்பான். அவன் ஒரு வேளை மன்னிக்கப்பட்ட பாவத்தின் பலனாக இறக்கும் தருவாயில் நோவுகளையும், வ-களையும் பலவிதமான வியாதிகளையும் பெற்று துன்பமடையக் கூடும். ஆகையால் அந்த பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டிருந்தாலும், முற்றிலுமாக நீக்கப்படவில்லை. அவைகளின் அடையாளங்கள், எந்த வகையில் அவர்களை மாசு கற்பித்திருந்தாலும், அவர்களது மாம்சம், அல்லது அவர்களது மனதிலோ காணப்படுகின்றன.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் நமது பாவங்கள் முற்றிலுமாக நீக்கப்படும் என்று பரிசுத்த பேதுரு நமக்கு கூறுகிறார். இது எப்படி இருக்கும் என்று உடனே நாம் கண்டுகொள்ளலாம்; ஏனெனில் உயிர்த்தெழுத-ல் பரிபூரண சரீரம் கொடுக்கப்படும் என்பது சபைக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது; மேலும் குறைவாகவும் அபூரணமாகவும் உள்ள சரீரங்கள் நீக்கப்படும். உயிர்த்தெழுத-ன் சரீரம் என்றென்றும் அவர்களுக்குரிய பூரண சரீரமாக இருக்கும். அதாவது, “கனவீனமுள்ளதாக விதைக்கப்படும், மகிமையுள்ளதாக எழுந்திருக்கும்; பலவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், பலமுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்.” 1 கொரிந்தியர் 15:43,44.

மன்னிப்பதற்கான சூழ்நிலைகள்

பாவமன்னிப்பை எதிர்பார்ப்பதற்கான சூழ்நிலைகளைப் பற்றிய கருத்தில் அதிகமான குழப்பம் இருக்கிறது. இது வேதாகமத்தின் தவறு இல்லை, ஏனெனில் வேதாகமம் இது குறித்து தெளிவாகவும் வெளிப்படையாகவும் கூறுகிறது. இது நமக்காக கலப்படம் செய்யப்பட்டிருக்கிற நமது குழப்பமான வேதாகம சாஸ்திரங்களின் தவறாகும். இந்த காரியத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு நாம், அகில உலகமும் ஆதாமின் பிள்ளைகளாக, தெய்வீக மரண தண்டனைக்கு கீழாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் எந்த நம்பிக்கையும் நேரடியாக கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது என்பதையும் நாம் நினைவுகூர வேண்டும். மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மூலமாக விரைவில் இந்த உலகிற்கு பெரிய காரியங்களை செய்ய தேவன் தீர்மானித்திருக்கிறார் என்பதைப் பற்றிய வெளிப்பாடை கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் தற்காலத்தில் இது உலகிற்கு பொருந்தக் கூடியதாக இல்லை. தேவனுடைய சலுகைகளும் தயையும் பாவமன்னிப்புச் சேர்ந்து தற்போது தேவனுடன் உடன்படிக்கை உறவுக்குள் வந்திருக்கிறவர்களுக்கு மட்டுமே உட்பட்டதாயிருக்கிறது.

உடன்படிக்கை உறவு என்றால் என்னவென்று சிலர் கேட்கலாம். தேவன், யூத ஜாதியோடு அவர்களது

நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய மோசே மூலமாக உடன்படிக்கைக்கு உள்ளாக சென்றார். இந்த உடன்படிக்கையின் ஒரு பகுதியாக பாவங்களுக்கான ப-கள் - ஆடு மற்றும் காளை இவைகளின் ப-கள் இருந்தன. எல்லா யூத ஜனங்களும் தேவனுடன் உறவுக்குள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், அந்த வருடத்தின் பாவ நிவாரண நாளின் ஆடு, காளை இவைகளின் ப-கள் அந்த வருட பாவ மன்னிப்புகளுக்கு சாட்டுதலாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் செய்யப்பட்டன. இப்படியாக தாவீதின் காரியத்தைப் போல, பாவமன்னிப்பைக் குறித்த காரியத்திற்காகவோ அல்லது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்த காரியத்திற்காகவோ, தேவனிடம் ஜெபத்தின் மூலம் வரக் கூடிய உரிமையைப் பெற்றார்கள்.

ஆனால் புறஜாதிகளுக்கு இந்த உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. இது யூதர்களோடு மட்டுமே உள்ள ஒரு ஏற்பாடாக இருந்தது. யூதர்களோடு கூட இது ஒரு நிழலான ஏற்பாடாக இருந்தது. மோசேயால் நிழலாக காண்பிக்கப்பட்ட இயேசுவின், “மேலான ப-களின்” அடிப்படையில் சுவிசேஷ்யுக் நிலையான ஏற்பாடுகளுக்கு இது நிழலாக காண்பிக்கப்பட்டது.

தற்காலத்தில் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை பலனில்லாமல் போனபோது, கிறிஸ்துவின் காலத்தி-ருந்து வேறொரு உடன்படிக்கை திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது கிறிஸ்தவர்களுக்கு பொருந்துகிற உடன்படிக்கை ப-யின் உடன்படிக்கை (சங்கீதம் 50:5) அல்லது கிருபையின் உடன்படிக்கை என்று வேதாகமத்தின்படி அழைக்கப்படுகிறது. தேவனுடனான இந்த உடன்படிக்கைக்குள் நுழைகிற அனைவரும் அவர்களது பூமிக்குரிய உரிமைகளையும், நன்மைகளையும் ப- கொடுப்பதால் இது ப-யின் உடன்படிக்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அதற்கு பதிலாக விசுவாசக் கண்களால் பார்க்கக் கூடிய, தேவனால் வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

ப-யின் உடன்படிக்கையை முதலாவது செய்தவர் இயேசுதான் பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விடக்கிடவருமான இவர், “தேவனே உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய இதோ வருகிறேன், புத்தகச் சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது” என்று கூறி தமது சரீரத்தை ஜீவ ப-யாக ஒப்புக் கொடுத்தார். இப்படியாக அவர் தமது சித்தத்துடன் தாம் பெற்றிருந்த அனைத்து சக்திகளையும் அர்ப்பணித்தார். அவரது மூன்றரை வருட ஊழிய காலத்தில் இந்த உடன்படிக்கையை மரணபரியந்தம், சிலுவை மரணபரியந்தம் வைராக்கியத்துடன் செய்து முடித்தார். இதனிமித்தமாக தேவன் அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தி ஆவிக்குரிய சபாவத்தில் பரிபூரணத்தை கொடுத்தார். இயேசு தமது உயிர்த்தெழுத-ல்

என்றென்றைக்குமான கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையை பெற்றுக் கொண்டார். பி-ப்பியர் 2:8-11

இயேசு பெற்றிருந்த அதே ஆவியை அல்லது சிந்தையை பெற்றிருக்கிறவர்களை பாவ இனத்தி-ருந்து அழைப்பது இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் வேலையாக இருக்கிறது. அவரைப் போல பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும் மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விடிகினவர்கள் யாரும் இல்லை. இவர்கள் எதில் குறைவு படாதிருக்கிறார்களோ, அதை இயேசுவின் புண்ணியத்தினால் சாட்டுதல் செய்து, அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பது போல, அவர்கள் தேவனால் பிரியமானவருக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். இப்படியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, இயேசு நுழைந்த அதே ப-யின் உடன்படிக்கையில் நுழையக் கூடிய சலுகையைப் பெறுகிறார்கள். அவருடன் அவர்கள் பிதாவிடம், “இதோ, மரணபரியந்தம் உமது சித்தத்தின்படி செய்ய உமது புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும், அனைத்திற்கும் இசைவாக ஒப்புக் கொடுக்கிறோம்” என்று கூறுகிறார்கள். இது அதே உடன்படிக்கை! அப்போஸ்தலர் இதை விளக்கும் வண்ணமாக, நாம் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடந்து கிறிஸ்துவில் குறைவானதை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று அறிக்கையிடுகிறார். 1 பேது 2:21; கொலோ 1:24

இப்படி தேவனுடன் உடன்படிக்கை உறவுக்குள் இருக்கிறவர்கள் மட்டுமே, ஜெபத்தில் தேவனிடம் செல்லவும், பாவத்தை மன்னிக்கும்படியோ அல்லது வேறு எதையோ கேட்பதற்கான உரிமையைப் பெறுகிறார்கள் என்பதை அநேகர் அறியாதிருக்கிறார்கள். எனினும் இந்த காரியத்தைக் குறித்து சிந்திக்கிறவர்கள் இதில் மிகவும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். தேவன் பாவிக்கு செவி கொடுப்பதில்லை என்றும், அவரிடத்தில் வருவதற்கு ஒரே ஒரு ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார் என்றும் அவர் அறிவிக்கிறார். இயேசுவே வழியும், சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார். “என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” என்று அவர் அறிவிக்கிறார். (யோவான் 14:6) அவருக்கு சீடர்கள் ஆகிறவர்களுக்கும் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்க தங்களை ஈடுபடுத்தி கொள்கிறவர்களுக்கும் மட்டுமே அவர் பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார். ஏற்ற காலத்தில், இந்த யுக முடிவிலும் ஆயிர வருட யுக ஆரம்பத்திலும் முழு உலகத்திற்கும் மத்தியஸ்தராவார். அவர்களது அனைத்து பாவங்களுக்கும் ஈடுசெய்து, இந்த இனத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் அவரது தெய்வீக மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டு வருவார். இந்த நோக்கத்தில் தான் அவரது மத்தியஸ்த இராஜ்யம் ஏற்படுத்தப்படும். அப்பொழுது கூட உலகமானது பாவத்துடனோ, ஜெபத்துடனோ பிதாவிடம் செல்லமாட்டார்கள், ஆனால் தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும், தேவனுக்கும் உலகத்திற்கும் மகாபெரிய மத்தியஸ்தரிடமே செல்வார்கள். அப்பொழுது தரப்பட்ட ஏற்பாடுகளின் கீழ் ஆசீர்வாதங்களும் சலுகைகளும் அவர்களுக்கு

மிகுதியாயிருக்கும். ஆனால் தற்போது அவர்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காது. நியமிக்கப்பட்ட வழியினால், ப-யின் உடன்படிக்கை மூலமாக வருகிறவர்கள் மட்டுமே தற்காலத்தில் தேவனுடைய சலுகைகளை பெற முடியும்.

பரிந்து பேசுகிறவரின் ஒரே நிபந்தனை

அநேகர் பாவத்திற்கான தண்டனையைக் குறித்த தவறான எண்ணங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அதாவது நித்திய வேதனை என்று எண்ணங்கொண்டு, கர்த்தராகிய இயேசு கண்ணீருடனும், விசனத்துடனும், பாவிகள் வருந்துவதற்கான லேசான அறிகுறிக்காகவும் எந்தவித நிபந்தனையுமின்றி அவர்களை காப்பாற்றி ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் காத்துக் கொண்டிருப்பதாக கற்பனை செய்கிறார்கள். வேத போதனையி-ருந்தும் சத்தியத்தி-ருந்தும் அப்படியேயுமில்லை. மாறாக, ஒரு பாவி பாவத்தி-ருந்து திரும்பி தேவனிடம் வர தீர்மானித்து இயேசுவிடம் அவரை தனக்கு பிதாவிடம் பரிந்து பேசுகிறவராக இருக்கும்படியும் தன்னை அவருக்கு ஏற்புடையவராக மாற்றும் படியும் கேட்டால், உடனே அவருக்கு இந்த சலுகை சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளுடன் தான் கிடைக்கும் என்று பதில் கிடைக்கும்.

சில நிபந்தனைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. அவன் கிறிஸ்துவினுடைய சீடனாக வேண்டும். இதன் பொருள் என்னவென்று ஆண்டவர் கூறுகிறதாவது. “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத் தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்.” (மத்தேயு 16:24) குறுக்கு வழி ஏதுமில்லை. வேறு நிபந்தனைகள் ஏதுமில்லை. இயேசு இந்த நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று யாரையும் கட்டாயப்படுத்துகிறதில்லை.

தவறாக போதிக்கப்பட்ட சுவிசேஷகர்கள், கர்த்தரின் நாமத்தில் அநேக நிபந்தனைகளை கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவைகள் அதிகார பூர்வமான தேவனுடைய வசனத்திற்கு மிகவும் தூரமாய் இருக்கிறது. மாறாக, இயேசு அவரது காலத்தில் சிலரிடம் கூறுகிறதாவது: “அவன் உட்கார்ந்து செல்லுஞ்செலவை கணக்குப் பார்க்கக் கடவன்.” அவசரப்படக் கூடாது, நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சீடத்துவத்தின் பொறுப்புக்களை எடுத்துக் கொள்ளும் முன்பு, அதை முழுவதுமாக ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டும். பயபக்தியான உறுதிமொழியை எடுத்து, அதை மீறுவதைக் காட்டிலும், உறுதிமொழியை எடுக்காமல் இருப்பது மேலானதாகும். இந்த பயபக்தியான உறுதிமொழியை எடுத்து ஊழியத்தில் ஈடுபட்டபிறகு அரை மனதான ஊழியத்தை குறிக்கும்படியாக திரும்பிச் செல்வதை அல்லது திரும்பிப்பார்ப்பதைக் காட்டிலும், கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனாகும்படி கையை கலப்பையில்

வைக்காம-ருப்பது மேலானதாகும்.

இந்த கருத்துக்கள் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும் உலகத்தில் கிறிஸ்தவ ஊழியர்கள் மிகவும் சொற்பமானவர்களே இருந்திருப்பார்கள் என்று சிலர் சொல்லக்கூடும். நாம் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய ஒரு மேன்மையான நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்துகிறோம். கர்த்தர் அறிவிக்கிறதாவது: “(குறகாலத்தில்) ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி நெருக்க முமாயிருக்கிறது. அதைக் கண்டு பிடிக்கிறவர்கள் சிலர்.” இந்த சிலர்தான் ராஜ்ய வகுப்பாராக, மணவாட்டி வகுப்பாராக இருப்பார்கள். கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட யுகத்தில் பூமியிலுள்ள வம்சங்களை யெல்லாம் கிறிஸ்துவின் கூட இருந்து ஆசீர்வதிக்கிற தெய்வீக பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள்.

நாம் முதலாவது கர்த்தரிடம் வரும்போது ஆரம்ப பாவங்களை மன்னிக்கும்படி ஜெபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை கவனிப்பது பிரயோஜனமாகயிருக்கும். அவருடைய சீஷனாகும்படியும் அவரது நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியும் விரும்புகிறவர்களுக்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருப்பதாக அவர் நமக்கு அறிவிக்கிறார். ஆகையால் நாம் அனைவரும் கர்த்தரிடம் புத்திசா-த் தனத்துடனும் கவனத்துடனும் சென்று, அவர் செய்த இந்த ஏற்பாடுகளில் எந்த அளவுக்கு நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம் என்பதை கூற வேண்டும். மேலும் அவரது கிருபை நமக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது என்ற வாக்குத்தத்தத்திலும் அவரது தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது என்ற அவரது உறுதி மொழியிலும் நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம் என்பதையும் கூற வேண்டும்.

இவர்கள் தேவனோடு உடன்படிக்கை உறவுக்குள் வந்த பிறகு அவர்களது மீறலுக்கான மன்னிப்பை பெற அவர்கள் ஜெபிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதாவது தேவனுடைய தேவைக்கு விரோதமாகவும் அவர்களது அர்ப்பண உடன்படிக்கைக்கு மாறாகவும், செய்த பாவங்களை மன்னிக்கும்படி ஜெபிக்க வேண்டும். இப்படியாக இந்த

வகுப்பார் கர்த்தருடைய ஜெபமாகிய, “எங்களுக்கு பாவம் செய்தவர்களுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறது போல எங்கள் பாவங்களை மன்னியும்” என்று ஜெபிக்க சலுகை பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்படியாக மன்னிக்கப்பட வேண்டிய இந்த பாவங்கள் ஆரம்ப பாவங்களை உள்ளடக்கியது அல்ல. கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு, புதிய உடன்படிக்கைக்குள்ளாக வருகிற அனைவருக்கும் இந்த ஆரம்ப பாவங்கள் இலவசமாக மன்னிக்கப்பட்டது. ஆதிகால பாவங்களி-ருந்து கர்த்தர் தமது கிருபையால் நம்மை விடுவித்த பிறகு, கர்த்தருக்கு தேவைப்படுகிற திட்ட அளவிற்கு வரத்தவறிய பாவங்களாக இவைகள் இருக்கின்றன.

கிருபாசனத்தண்டைக்கு தாங்களாகவே வரத்தெரியாமல் பாவ வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சில கர்த்தருடைய பிள்ளைகளினிடத்திற்கு நமது கவனத்தை பரிசுத்த யாக்கோபு திருப்புகிறார். அக்கரையற்ற வாழ்க்கையினாலும், கடமைகளையும், சலுகைகளையும் அலட்சியம் செய்து, தங்களது உடன்படிக்கையின் கடமைகளை புறக்கணிக்கிறவர்களுக்கும், பிதாவுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய இருண்ட மேகம் வருகிறது. அவர்களால் இந்த மேகத்தை ஊடுருவி செல்ல இயலவில்லை, அவர்கள் ஜெபங்கள் பிதாவை சென்றடையாததாகக் காணப்படுகிறது. அவர்களுக்கு தமது முகத்தை அவர் மறைக்கிறார். இவர்களுடையது ஒரு மிதமிஞ்சிய காரியமாக இருக்கிறது. ஒரு தவறான நிலைக்குச் சென்ற ஒரு கிறிஸ்தவனை - ஒருபாவியை திருப்புகிறவன் ஒரு ஆத்துமாவை மரணத்தினின்று இரட்சித்து திரளான பாவங்களை மூடுவான் என்று அப்போஸ்தலர் மூலமாக கர்த்தர் கூறுகிறார்.

அப்போஸ்தலர் செயல் முறையை கூறுகிறார். பாவவியாதிபட்டவன் தன் தேவையை உணர்ந்து, சபையின் மூப்பர்களை, மூத்த கிறிஸ்தவர்களை அழைக்க வேண்டும். தான் செய்த தப்பிதங்களை அல்லது கர்த்தருடைய கிருபையி-ருந்து தான் விலக்கப்பட்டதற்கு காரணமாக தான் நம்புகிறவைகளை அவன் அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கமாக இருந்து, கர்த்தருடைய நாமத்தில் அவனுக்கு எண்ணெய் பூசி அவனுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். அவன் பாவம் செய்தவனானால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும். கர்த்தர் அவனை ஆவிக்குரிய சுகத்திற்கும் பலத்திற்கும் எழுப்புவார்.